

2

El mar s'acelera, i les barques de la comitiva de Jesús es
perden de vista en la calitja tèbia i aquella sequada de tant. Les
que marxen mar endins senten començar a l'aripa els espiquets
i adén dels bailets de la platja,

La barca de Simó és la nau de l'Evangelí; és la barca de la pesca
maravillosa, és la barca de l'Epifania. Gràcies a la barca de Simó ~~després~~ el Mestre pot
~~per~~ molta terra; per a Jesús, la barca de Simó és ^{també} un llac de descans. Dintre
pocs anys, l'Evangelí s'hanà embarcat per tot el Mediterrani. Cal ~~que~~ doncs que
els desitjables que no són pescadors s'entremis a la navegació en ^{la} ~~la~~ ^{part} ~~part~~
~~del mar de Tiberiades~~ ~~tan~~ esportiva i aquest mar de Tiberiades, ~~sempre~~ ~~tan~~ tan
domèstic ~~est~~ ~~tan~~ ~~però~~ tan versàtil.

~~Fatigat per una jornada de predicació~~
 Fotes les hores, com la de Simó tenen un lloc distingit a prop
 al costat del pilot. hi evangelista i Marc, que són secretaris de P Pere,
 fa constar que en aquesta barca no hi mancava el corri en el lloc propiament
 de joan. Jesús ocupa aquest lloc. Fatigat per una jornada de
 predicació, s'ha descausat sobre la barana del costat de la barca i
 s'ha adormit sobre el corri.

Contemplant Jesús com dorm. És un espectacle impressionant ~~de~~
~~la vida d'Alcibiades, de P Pere~~ que en este temps viu les delícies de la vida
 Alhora de P Pere: dels àngels. És tan home com els altres homes, però
 admet ^{profundament} ~~de~~ una volença ben seva. Els desitjables se'n adonen de la
 majestat de Deus dormint. Però només se'n adonen i esquitllen, ~~però~~
~~fa més impressió veure'l adormit que tot per. I admet que és~~
 com si passessin que sembla estrany que admeti tanta impressió veure'l adormit.

per Jesús no defensar al ^{personne} instant ~~directe~~ amb els pobles i que els cerca
amb preferència. Els denuncia el que ell acostuma a fer: no els traïa pas
vies, però els traïa lliures.

A la darrera de la cèl·lula el mar ~~era~~ venia ben pla, ben adon
ells, ben adonit. Però cap a 1. Hermano llunyana. I es venien castells de
novels. Ja en sentia de Dretsada, els despectes pesadors adon la obra que
el temps era irregular. Però ningú ha pogut veure en sentit que Jesús ^{manera:} "Anem
a l'altra banda". Lucara hi hauria hagut temps de recordar si Jesús no s'hagués
adonit tan ^{depressu.} ~~adonit~~ I és clar, ningú no ha pogut despertar-lo. Simó: Andreu, Jaume
i Joan, que són pescadors i pesquen les xapes d'aquest mar, es venien tot això ~~adonit~~ en veu
bassa.

Subtornament devalla ~~separada de Jesús~~ per la cara fada del Jordà un
bufant terrible que mulla que obrir el llac en cavall. És el primer avís, el
ad. anunciat gran impacte del temps fangós que s'avista. Com que la terra se mulla
de pesant o llevant, el ^{tempestu} ~~transmutat~~ els opafarà de colat com es temien. El
bufant de poc vola la furia. Els despectes corren a atapar ~~adonit~~ veles, Jesús dorm.

instintiu de Jesús no sapia pas que ~~havia de morir~~
no poguem veure gran temporal, ningun de ~~els nostres~~
para o, ~~sentir~~ el que es més freqüent, de dintre nostre. Però no es
en calvinista cap de temporal interior: el temporal veu la les tempestes existents,
per la nostra veu, el nostre perill i el nostre més. I ll, sempre present,
encara que sembla que nos ha abandonat, sempre es present.

El pitjor es que nos manqui la fe, com els hebreus. ~~Donats sobre de cert que~~
~~Jesús es una persona humana.~~ ~~els hebreus, i després dels, que no sabem més, per Jesús,~~
~~es una persona divina, agra temporal.~~ I encara que ells no saben, com sabem nosaltres

per Jesús es una persona divina, amb una mica més de fe - tenen més fe
tenen-ne molta més! - els hauria estat concedida una submissió que els hauria permès
cogre el temporal d'una manera més depant i esportiva

Avia taler a la feina! I gran gràcia! Instintiuament tots s'acosten al
vostant de Jesús i el de penes. I més viden:

- Ferrer, salvem-us, que estem perduts!

I se sent ~~no sempre~~ que un bel, desables sin:

- Que tant se us dona que us perdem?

Qui ~~deu~~ ha dit això?

Potria ~~la~~ ^{la} ~~simó~~, el que serà Sant Pere. Perquè, és el ~~que~~ ^{la} que aquesta frase
només la dona l'evangelista Sant Marc, que ten el ~~secretari de Sant~~ que a crisi
l'evangeli de Sant Pere. Donat el caràcter de ~~simó~~, no seria estrany que
aquesta referència fos seva. En el seu evangeli hi ha tot el que pot desfavorir-lo.
Però, ben examinada, aquesta frase, més que un vestge sembla una implícit que dona per

impresat que Jesús els pot salvar. ^{de totes maneres, amb una mica més de}
te no l'haurien desmentit. ~~No~~ ^{No} ~~era~~ ^{era} ~~ll~~ ^{ll} ~~els~~ ^{els} ~~haveria~~ ^{haveria} ~~entendit?~~ ^{entendit?} Adoniat o després,

no els podria pas deixar perdre. ~~Sant Pere~~ ^{bon pots} ~~els~~ ^{els} ~~altres~~ ^{altres}, ~~simó~~ ^{simó}
~~impresava~~ ^{impresava} que Jesús, desmentit, era impotent. ~~Simó~~
~~per~~ ^{per} ~~no~~ ^{no} ~~entendia~~ ^{entendia} amb una suposició fàcil.

~~la~~ ^{la} ~~suposició~~ ^{suposició} de l'evangeli Sant, Sant Pere, jutjara les coses massa humanament. I
quan Jesús està davant el tribunal de Caspar, ~~no~~ ^{no} ~~entendia~~ ^{entendia} que Sant Pere no atenció que
si ~~només~~ ^{només} ~~el~~ ^{el} ~~nom~~ ^{nom} de Jesús no ~~hauria~~ ^{hauria} ~~cap~~ ^{cap} ~~elaboració~~ ^{elaboració} de tot, repant. ~~ls~~ ^{ls} ~~obstantment~~ ^{obstantment}. No es ~~can~~

Doncs, inversament no par que es Lino el que ha dit: "Que
tant se us en dona que ens perdem?"

Però no es tan pos paperaire. ~~Però que aquets homes venen que si~~
~~vol al pot interin.~~ Els podria obligar a capgirar el temporal xusc que
passés els. Però el que vol deus es enrobustir llurs ~~pe~~ perquè sàpigam
resistir quan ~~la~~ vespun les hores de guerra, que no ^{an} mancaran pas.
Però s'alça. ~~amb un vent~~ el vesen, dit, amb la mà estesa sobre les aigües? I amb un crit
~~I amb un vent~~ ~~trau~~ reptu al el vent i li diu:

— Calla!

I ~~se~~ mirant el mar li diu:

— Fileres!

Immediatament el vent s' ^{adorn} ~~ajuga~~ i el mar s'ajau. I es fa
mar gran bonansa.

Les veurebles estan contentes. Però ha arribat l'hora de renyar-los. No
hi portem pas païres grans. El contrast entre la por d'ells i la grandiositat

del miracle parlen.

- Per que son tan pobres? Llacara no tincis fe?

~~Hi havia motius per ^a expressar-ne i ~~hi havia motius per a tenir-ne molta~~~~

El rey no pot ésser més expressiu. Hi havia motius per a ~~tenir-ne~~ expressar-ne i tenir-ne molta més de fe!

Les deixebles estan tan meravellats una espantats. I es diuen els uns als altres: "Dues és, aquest dones, aquest que fins els vents i la mar l'obeeixen?"

Veta que la barca de l'Explosió ~~estava~~ acabava de passar el seu primer temporal. Un temporal que mereix ben bé el qualificatiu

Profilial.

Quins acaba de fer una demostració de com actuarà en defensa de la barca de l'Explosió: podrà semblar que fluctua, però no s'enfonsarà.

322

U vent's i's
man t'beisen.

I d'hd